

вать отъ тѣхъ; и понеже е явно че такыва исцѣляванія не сѣ чудесны, тѣ можѣтъ да убѣдятъ само лековѣрцы-тѣ.

7. СВЯТЕНА ВОДА.

Стари-тѣ Евреи употрѣбывахѣ чистѣ водѣ за очищеніе (Лев. 14; 8, 9). И стари-тѣ Гърци и Римляни ѣхъ употрѣбывахѣ въ различни-тѣ си мынія и тайны. Гърци-тѣ наричахѣ такѣ водѣ Хернипсѣ (Χέρνιψ) и съ неѣхъ рѣсѣхѣ жьрты-тѣ си, капища-та, види се и кѣщы-тѣ си.

Христосѣ и Апостоли-тѣ не заповѣдахѣ нищо за святенѣ водѣ; и древни-тѣ Христіани не ѣхъ употрѣбывахѣ. Августинѣ койго умрѣ въ 430 год. казва за свое-то врѣме че, “нѣма подобенѣ на крещеніе-то обычай.” Отъ това е явно че тогава нѣмаше святенѣ водѣ; защото онѣзи, които ѣхъ употрѣбывахѣ, мыслятъ че има нѣкой очистителнѣ силѣ “подобнѣ на крещеніе-то.” Теодоритѣ приказва какѣ въ послѣднѣхъ-тѣ часть на четвъртый-тѣ вѣкѣ нѣколко капкы отъ такѣхъ мнимѣ св. водѣ, падихѣ на Императора Валентіана като заминувалѣ край едно языческо капище, дѣто жрецѣ-тѣ рѣсѣхѣ; и Валентіанѣ толко се расърдилѣ щото ударилѣ на жрецѣ-тѣ единѣ плесницѣ, и реклѣ :